

Otoimmün Büllöz Hastalıkların Tanısında ELISA

ELISA for the Diagnosis of Autoimmune Bullous Disorders

Ayşe Akman Karakaş

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

Özet

Enzyme Linked Immunosorbent Assay (ELISA), enzime bağlı immunoassay test olarak ifade edilmektedir. ELISA, otoimmün büllöz hastalıkların otoantijenlerinin saptanmasını sağlamaktadır. Böylece, bu hastalıkların immunopathogenesinin anlaşılması sırasında yardımcı olmaktadır. Son yıllarda, tanı ve takipte kullanılmak üzere ticari test sistemleri geliştirilmiştir. Bu yazının amacı otoimmün büllöz hastalıklarda ELISA incelemesinin kullanımını gözden geçirmektir. (*Turkderm 2011; 45 Özel Sayı 1: 36-8*)

Anahtar Kelimeler: Otoimmün büllöz hastalıklar, ELISA, tanı, takip, immunopathogenez

Summary

ELISA has been phrased as Enzyme Linked Immunosorbent Assay. The ELISA provide to detect autoantigens in autoimmune bullous disorders. Therefore, it is assisted understanding of the immunopathogenesis of these diseases. Recently, commercial test systems have been developed for the diagnosis and course. The aim of this paper is to review applying investigation of the ELISA for autoimmune bullous disorders. (*Turkderm 2011; 45 Suppl 1: 36-8*)

Key Words: Autoimmune bullous disorders, ELISA, diagnosis, course, immunopathogenesis

Giriş

Otoimmün büllöz hastalıklarda tanı hastalardan alınan deri ve serum örneklerinde otoantikorların saptanmasına dayanmaktadır. Şimdiye kadar olan patogenezdeki ve tanıya yönelik gelişmelere rağmen tanıda altın standart, direkt immunoforesan test ile dokudaki otoantikorların saptanmasıdır. Dolaşan otoantikorların tipleri, indirekt immunoforesan test ile gösterilebilmektedir¹. Bu otoantikorların tiplerinin yanısıra spesifik olarak hangi antijenik yapılara karşı geliştiği ise "immunoblot", ELISA veya "immunoprecipitation" gibi rutin olarak uygulanması zor incelemeler ile saptanmaktadır². Son yıllarda, tanı ve takipte kullanılmak üzere (örneğin desmoglein 1, desmoglein 3, BP180, NC 16A, epidermal transglutaminaz gibi) ELISA ticari test

sistemleri geliştirilmiştir. Böylece spesifik otoantikorların titrasyonunun hastalığın tanısı ve takibinde kullanımı gündeme gelmiştir³⁻⁶.

ELISA Uygulaması

Klasik olarak ELISA sırasıyla; antijen-antikor kompleksinin oluşturulması, yıkama işlemi, enzim ile işaretli antikor eklenmesi, yıkama işlemi, enzimin etkilediği substratin eklenmesi ve enzim reaksiyonunu durdurma basamaklarından oluşmaktadır.

Kullanılan malzeme: Otoimmün büllöz hastalıkların tanısı için ticari olarak hazırlanmış kitlerin içerisinde; 1. "Assay diluent" (Serumu dilüe edici), 2. "Wash concentrate" (Konsantrat yıkama solüsyonu), 3. "Calibrator 1" (Sağlıklı insan serumu), 4. "Calibrator 2" (Pozitif se-

Yazışma Adresi/Address for Correspondence: Dr. Ayşe Akman Karakaş, Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye, Tel: +90 242 249 67 08 E-posta: aakman@akdeniz.edu.tr

*Turkderm-Deri Hastalıkları ve Frengi Arşivi Dergisi, Galenos Yayınevi tarafından basılmıştır.
Turkderm-Archives of the Turkish Dermatology and Venereology, published by Galenos Publishing.*

rum), 5. "Conjugate diluent" (Konjugat dilüe edici), 6. "Conjugate reagent" (Enzim ile işaretli antikorlar), 7. Substrat, 8. Durdurma solusyonu, 9. Antijenle kaplı kuyucuklar (Ör: Desmoglein 3, vb.) yer almaktadır.

Uygulama sırası: 1. Kalibratör inkübasyonu, 2. Serum veya tükrük dilüsyonu⁷, 3. Hasta örneği inkübasyonu, 4. İnkübasyon için bekleme, 5. Yıkama, 6. Konjugat dilüsyonu, 7. Konjugat inkübasyonu, 8. İnkübasyon için bekleme, 9. Yıkama, 10. Substrat inkübasyonu, 11. Durdurma solusyonu eklenmesi
Sonuçların değerlendirilmesi: Renk değişiminin fotometrik ölçümlü ile elde edilen veriler aşağıdaki formülde uygun yerlere yerleştirilerek sonuçlar hesaplanır^{8,9}.

(A450<Örnek>-A450<Kalibratör 1>)÷(A450<Kalibratör 2>-A450<Kalibratör 1>)x100=...U/ml

ELISA'nın Uygulandığı Alanlar

Genel bilgilerde bahsedildiği gibi otoimmün büllöz hastalıkların immünopatogenezinin araştırılması amacıyla (örneğin enoplakin, periplakin, kollajen VII, laminin 5, vb.) ELISA yapılmaktadır¹⁰⁻¹². Böylece antijenik epitoplara spesifik otoantikorlar ve bu antikorların alt tip ilişkisi sonucunda örneğin pemfigus vulgaris' de saptanan desmoglein 3 spesifik otoreaktif Th2 hücreleri veya IgE'nin bu yolağı hedef alan yeni tedavi uygulamalarının geliştirilmesinde yardımcıdır¹³. Ayrıca tanı, takip ve tedaviye alınan yanıtın değerlendirilmesinde araştırma amacıyla kullanılmaktadır. Tablo 1'de Schmidt ve Zillikens⁹, Rose⁶ ve arkadaşları tarafından bildirilmiş olan ELISA testinde şimdiden kadar kullanılan antijenik yapılar, ticari firmalar ve kullanılan otoimmün büllöz hastalıklar özeti verilmiştir.

Tablo 1. Schmidt ve Zillikens⁹, Rose⁶ ve arkadaşları tarafından bildirilmiş olan ELISA testinde şimdiden kadar kullanılan antijenik yapılar, ticari firmalar ve kullanılan otoimmün büllöz hastalıklar

Antijen	Hastalık	Ticari firma
Böcek hücrelerinden elde edilmiş Desmoglein 1'in ectodomain' i	Pemfigus foliaseus	MBL
İnsan HEK 293 hücrelerinden elde edilmiş Desmoglein 1'in ectodomain 'i	Pemfigus foliaseus	Euroimmun
Böcek hücrelerinden elde edilmiş Desmoglein 3'ün ectodomain' i	Pemfigus vulgaris	MBL
İnsan HEK 293 hücrelerinden elde edilmiş Desmoglein 3'ün ectodomain' i	Pemfigus vulgaris	Euroimmun
BP180 NC16A	Büllöz pemfigoid	MBL
BP180 NC16A tetramer	Pemfigoid gestasyones Liken planus pemfigoides Müköz membran pemfigoidi Lineer IgA dermatozu	Euroimmun
BP230'un N- ve C-terminal parçaları	Büllöz pemfigoid	MBL
BP230' un C-terminal parçası	Büllöz pemfigoid	Euroimmun
Envoplakin' in N-terminal parçası	Paraneoplastik pemfigus	Euroimmun
Epidermal transglutaminaz ve doku transglutaminazı	Dermatitis herpetiformis	Immundiagnostik AG

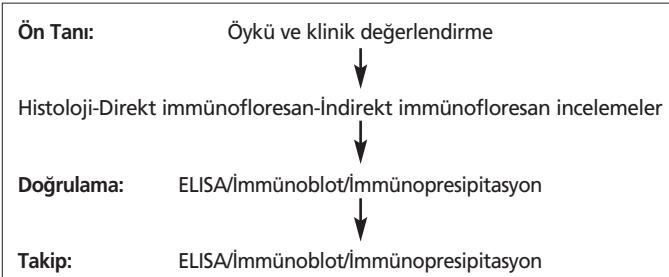
Tanıdaki Yeri

Öykü ve klinik değerlendirmenin ardından direkt ve indirekt immünofloresan inceleme ile yapılan tanısal değerlendirme, ELISA ile doğrulanabilir. Hastalığın seyi sırasında tanının değerlendirilmesi yapılabilir. Şekil 1'de Eming ve Hertl³ tarafından önerilen tanısal yaklaşım özetlenmiştir.

ELISA uygulamasının tanıdaki sorunları: Kullanıma hazır ELISA kitlerinin hastalıkla ilişkili tüm antijenik epitopları ve aktivite ile ilişkili otoantikor alt tiplerini içermemiği unutulmamalıdır. Bunun yanı sıra yalancı pozitif sonuçların olabileceği bilinmelidir¹⁴.

Takipteki Yeri

Hastalığın seyi sırasında ELISA istemini klinik değerlendirmeye göre belirlenmesi önerilmektedir. Hastalığın aktif olduğu dönemde 4 haftada bir, stabil olduğu dönemde ise 4 ayda bir inceleme yapılabilir³. Özellikle pemfigus ve pemfigoid grubu

icin klinik aktivite ile ELISA sonuçları arasında pozitif bir korelasyon gösterilmiştir^{15,16}. Ancak pemfigus hasta grubunda yaptığımız bir çalışmada, klinik aktivite ile uyumlu olsa da ELISA sonuçlarının prediktif değerinin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır¹⁷. İndirekt immünofloresan titrasyonları ile desmoglein 1 ve desmoglein 3'e karşı spesifik otoantikorların ELISA değerleri karşılaşırıldığından; indirekt immünofloresanın titrelerinde artış olmasına karşın ELISA sonuçlarının belli bir değerden sonra aynı düzeyde kaldığı gözlenmiştir¹⁸. Bu nedenle, takipte ELISA kullanılacaksa gerçek indeks değeri için, sonuç >150 IU/ml ise dilüsyon yapılması önerilebilir¹⁹.

Son Söz

- ELISA, otoimmün büllöz hastalıkların immünopatogenezini ve olası yeni tedavi yaklaşımlarını araştırma amacıyla kullanılmaktadır.
- ELISA'da pozitif sonuç, hastanın o sırada var olan yakınımlarından sorumlu olmayabilir.
- Sonuçlar, klinik ve histopatolojik olarak ilişkilendirilerek doğrulanabilir.

Kaynaklar

1. Uzun S, Memişoğlu HR: Büllü hastalıklarda immünofloresan bulgular. TURKDERM 1999;33:108-18.
2. Zillikens D. Diagnosis of autoimmune bullous skin diseases. Clin Lab 2008;54:491-503.
3. Eming R, Hertl M; Autoimmune Diagnostics Working Group: Autoimmune bullous disorders. Clin Chem Lab Med 2006;44:144-9.
4. Schmidt E, Dähnrich C, Rosemann A, Probst C, Komorowski L, Saschenbrecker S, et al.: Novel ELISA systems for antibodies to desmoglein 1 and 3: correlation of disease activity with serum autoantibody levels in individual pemphigus patients. Exp Dermatol 2010;19:458-63.
5. Sardar M, Karpati S, Merkl B, Paulsson M, Smyth N: Epidermal transglutaminase (TGase 3) is the autoantigen of dermatitis herpetiformis. J Exp Med 2002;195:747-57.
6. Rose C, Armbruster FP, Ruppert J, Igli BW, Zillikens D, Shimanovich I: Autoantibodies against epidermal transglutaminase are a sensitive diagnostic marker in patients with dermatitis herpetiformis on a normal or gluten-free diet. J Am Acad Dermatol 2009;61:39-43.
7. Andreadis D, Lorenzini G, Drakoulakos D, Belazi M, Mihailidou E, Velkos G, et al.: Detection of pemphigus desmoglein 1 and desmoglein 3 autoantibodies and pemphigoid BP180 autoantibodies in saliva and comparison with serum values. Eur J Oral Sci 2006;114:374-80.
8. Ishii K, Amagai M, Hall RP, Hashimoto T, Takayanagi A, Gamou S, et al.: Characterization of autoantibodies in pemphigus using antigen-specific ELISAs with baculovirus expressed recombinant desmogleins. J Immunol 1997;159:2010-7.
9. Schmidt E, Zillikens D: Modern diagnosis of autoimmune blistering skin diseases. Autoimmun Rev 2010;10:84-9.
10. Probst C, Schlumberger W, Stöcker W, Recke A, Schmidt E, Hashimoto T, et al.: Development of ELISA for the specific determination of autoantibodies against envoplakin and periplakin in paraneoplastic pemphigus. Clin Chim Acta 2009;410:13-8.
11. Remington J, Chen M, Burnett J, Woodley DT: Autoimmunity to type VII collagen: epidermolysis bullosa acquisita. Curr Dir Autoimmun 2008;10:195-205.
12. Bekou V, Thoma-Uzynski S, Wendler O, Uter W, Schwietzke S, Hunziker T, et al.: Detection of laminin 5-specific auto-antibodies in mucous membrane and bullous pemphigoid sera by ELISA. J Invest Dermatol 2005;124:732-40.
13. Nagel A, Lang A, Engel D, Podstawa E, Hunzelmann N, de Pita O, et al.: Clinical activity of pemphigus vulgaris relates to IgE autoantibodies against desmoglein 3. Clin Immunol 2010;134:320-30.
14. Wieland CN, Comfere NI, Gibson LE, Weaver AL, Krause PK, Murray JA: Anti-bullous pemphigoid 180 and 230 antibodies in a sample of unaffected subjects. Arch Dermatol 2010;146:21-5.
15. Amagai M, Komai A, Hashimoto T, Shirakata Y, Hashimoto K, Yamada T, et al.: Usefulness of enzyme-linked immunosorbent assay using recombinant desmogleins 1 and 3 for serodiagnosis of pemphigus. Br J Dermatol 1999;140:351-7.
16. Sitaru C, Dähnrich C, Probst C, Komorowski L, Blöcker I, Schmidt E, et al.: Enzyme-linked immunosorbent assay using multimers of the 16th non-collagenous domain of the BP180 antigen for sensitive and specific detection of pemphigoid autoantibodies. Exp Dermatol 2007;16:770-7.
17. Akman A, Uzun S, Alpsoy E: Immunopathologic features of pemphigus in the east Mediterranean region of Turkey: a prospective study. Skinmed 2010;8:12-6.
18. Bystryn JC, Akman A, Jiao D: Limitations in enzyme-linked immunosorbent assays for antibodies against desmogleins 1 and 3 in patients with pemphigus. Arch Dermatol 2002;138:1252-3.
19. Cheng SW, Kobayashi M, Tanikawa A, Kinoshita-Kuroda K, Amagai M, Nishikawa T: Monitoring disease activity in pemphigus with enzyme-linked immunosorbent assay using recombinant desmogleins 1 and 3. Br J Dermatol 2002;147:261-5.

